

Предишно Р/О:

РЕШЕНИЕ

№ 3325**София, 03/23/2016**

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Седемчленен състав - II колегия, в съдебно заседание на двадесет и осми януари в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ**ЧЛЕНОВЕ: МИЛКА ПАНЧЕВА**

НАТАЛИЯ МАРЧЕВА

РУМЯНА ПАПАЗОВА

ТОДОР ТОДОРОВ

НИКОЛАЙ ГУНЧЕВ

РОСЕН ВАСИЛЕВ

при секретар
на прокурора

Григоринка Любенова

и с участието
изслуша
докладваното

от съдията
по адм. дело № 12247/2015.

МИЛКА ПАНЧЕВА

Производството е по реда на чл. 237 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искане на „Рьопке“ АД, гр. София, ЕИК 175410135, подадено от пълномощника адв. Джамбазова за отмяна на влязло в сила определение № 9207 от 06.08.2015 г., постановено по адм. д. № 7739/2015 г. по описа на Върховния административен съд, II колегия, петчленен състав, с което е оставено в сила определение № 5925 от 22.05.2015 г. по адм. д. № 15340/2014 г. на тричленен състав на Върховния административен съд, пето отделение.

В искането за отмяна, като основание за отмяна молителят е изложил доводи, че са открити нови обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за делото, които при решаването му не са могли да бъдат известни на страната – чл. 239, т. 1 от АПК. Преценените като нови писмени доказателства, представени в настоящото производство по отмяна са: Рамков договор за наем от 01.03.2014 г.; Протокол № 1902 от 13.01.1986 г. от заседание на Държавната комисия по запасите на полезни изкопаеми при държавен комитет за планиране; Протокол по чл. 18, ал. 3 от Наредбата за Националния геоложки фонд /приета с ПМС № 264 от 30.12.1999 г., обн. ДВ, бр. 6 от 21.01.2000 г., изм., бр. 54 от 04.07.2006 г., в сила от 01.07.2006 г., изм. и доп., бр. 43 от 07.06.2011 г./ и Приложение № 1 към него, представляващо извадка от Националния баланс на запасите и ресурсите в

Република България; заповед № РД-16-819 от 16.06.2014 г. на министъра на икономиката и енергетиката; заповед № РД-16-1344 от 08.10.2014 г. на министъра на икономиката и енергетиката; становище изх. № КЗК-59 от 09.02.2009 г. на Комисията за защита на конкуренцията, относно наличието на монополно или господстващо положение от страна на „Каолин“, при предоставяне на концесия за добив на кварц-каолинова суровина от находище „Балабана“. Посочените доказателства, според молителя са нови писмени доказателства от съществено значение за делото, като развива съображения за незаконосъобразност на определенията и моли за отмяна на съдебния акт на петчленния състав на Върховния административен съд и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда.

Ответникът по искането за отмяна – министърът на околната среда и водите, чрез юрисконсулт Антонова, изразява становище за недопустимост, а в условията на алтернативност за неоснователност на искането за отмяна.

Ответникът – министърът на енергетиката, представляван от ст. експерт Милева оспорва искането, като неоснователно.

Ответникът – „Каолин“ АД, чрез процесуалните си представители адв. Вълева и адв. Филова възразяват срещу подаденото искане и излагат съображения за неговата неоснователност.

Върховният административен съд, седемчленен състав, намира искането за отмяна за подадено в срока по чл. 240, ал. 1 от АПК и от надлежна страна, поради което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

От доказателствата по делото се установява, че с определение № 9207 от 06.08.2015 г., постановено по адм. д. № 7739/2015 г. по описа на Върховния административен съд, чиято отмяна се иска, петчленен състав на Върховния административен съд е оставил в сила определение № 5925 от 22.05.2015 г. по адм. д. № 15340/2014 г. на тричленен състав на Върховния административен съд, пето отделение. С последното жалбата на „Рьопке“ АД, гр. София за прогласяване на нищожността на Удостоверение за търговско откритие № 0215 от 30.11.2005 г., издадено от министъра на околната среда и водите е оставена без разглеждане, а производството по делото – прекратено по съображения, че предявената жалба е недопустима, поради липса на правен интерес от обжалването му – чл. 159, т. 4 от АПК.

Производството по чл. 239 от АПК е извънinstancионен способ за отмяна на неправилни решения и определения на основанията изчерпателно посочени в шестте точки на разпоредбата.

Разпоредбата на чл. 239, т. 1 от АПК предвижда, че на отмяна подлежат съдебните актове, когато се открият нови обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за делото, които при решаването му не са могли да бъдат известни на страната. Новите писмени доказателства трябва да установяват факти от съществено значение за решаването на правния спор, осъществили се до решаването на делото и които не са могли да бъдат известни на страната, или факти на които страната се е позовала, но не е могла да докаже поради липса на тези писмени доказателства.

Соченото от молителя основание – чл. 239, т. 1 от АПК предполага непълнота на фактическия и доказателствен материал, която не е резултат от виновното поведение на страната или порочни действия на съда.

Настоящата инстанция счита, че приложените към искането за отмяна доказателства не са „нови писмени доказателства“ по смисъла на цитираната норма и не установяват факти от съществено значение за решаване на правния спор, осъществили се до решаване на делото и които не са могли да бъдат известни на страната.

Част от представените в настоящото производство доказателства се намират в административната преписка и са били преценени от двете съдебни инстанции при контрола относно допустимостта на обжалването от страна на „Рьопке“ АД на удостоверение за търговско откритие, издадено от министъра на околната среда и водите, а именно заповед № РД-16-819 от 16.06.2014 г. и заповед № РД-16-1344 от 08.10.2014 г., и двете издадени от министъра на икономиката и енергетиката.

По отношение на останалите доказателства, следва да се отбележи, че те също са били издадени преди влизане в сила на определението по адм. д. № 7739/2015 г. на Върховния административен съд, петчленен състав и няма данни и твърдения от страна на молителя, че е имало пречка за представянето им в редовните инстанционни производства. ВАС неведнъж е посочвал, че нови доказателства по смисъла на чл. 239, т. 1 от АПК са писмените доказателства за новооткритите факти, както и новооткрити или новосъздадени документи, които са твърдяни в хода на процеса, но не са могли да бъдат доказани поради липса на тези документи, тъй като страната не е знаела или не е била в състояние да се снабди с тях, за да ги представи при разглеждане на спора, без това да се дължи на липсата на нормално дължимата грижа за доброто водене на делото. Във всички случаи новите писмени доказателства следва да са от съществено значение за делото, като възможността за отмяна по чл. 239, т. 1 от АПК има за цел да защити страната срещу такава неправилност на решението, която се дължи на виновна невъзможност да се разкрие истината по време на висиящността на делото. Видно от всички представени в настоящото извънинстанционно производство доказателства, няма такива, които да не са могли да бъдат представени от страната по време на висиящността на процеса, тъй като са издадени преди постановяването на окончателното съдебно определение.

В производството по отмяна съдът следва да установи единствено налице ли са твърдяните от молителя отменителни основания, които му дават право на отмяна на съдебния акт. По съображенията, изложени по-горе, по настоящото искане не се установиха нови доказателства по смисъла на чл. 239, т. 1 от АПК.

Останалите доводи на молителя по същността си представляват касационни отменителни основания, с които се оспорва законосъобразността на влязлото в сила съдебно определение, което е недопустимо в рамките на извънинстанционното производство по чл. 237 от АПК. В този смисъл 7-членният състав не може да се произнася по материалната законосъобразност на постановеното от касационната инстанция определение, дори и да не е съгласен с него.

По изложените съображения съдът счита, че не са налице предпоставките по чл. 239, т. 1 от АПК за отмяна на влезли в сила определения по адм. д. № 7739/2015 г. на Върховния административен съд, петчленен състав и по адм. д. № 15340/2014 г. на Върховния административен съд, тричленен състав,

поради което искането следва да бъде отхвърлено.
Водим от горното и на основание чл. 244, ал. 1 от АПК, Върховният административен съд, седемчленен състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на „Рьопке“ АД, гр. София, ЕИК 175410135, подадено от пълномощника адв. Джамбазова за отмяна на влязло в сила определение № 9207 от 06.08.2015 г., постановено по адм. д. № 7739/2015 г. по описа на Върховния административен съд, II колегия, петчленен състав, с което е оставено в сила определение № 5925 от 22.05.2015 г. по адм. д. № 15340/2014 г. на тричленен състав на Върховния административен съд, пето отделение.

Решението е окончателно.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Боян Магдалинчев

ЧЛЕНОВЕ:/п/ Милка Панчева

/п/ Наталия Марчева

/п/ Румяна Папазова

/п/ Тодор Тодоров

/п/ Николай Гунчев

/п/ Росен Василев

М.П.